

נחלת אבותינו

חריש

עלון להפצת מסורת ומנהגי תימן המופץ ע"י עמותת "אחוות אחים" בנשיאות פוסק עדת תימן מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

בית הכנסת הבלדי
"עץ חיים"

צו

ה'תשפ"ב - בשל"ג

הלכות

אין לך אדם שאין לו שע"ה

המשך סימון המשך סימון י"ב - הלכות הזמירות

מתוך שו"ע המקוצר של מרו הגאון רבינו יצחק רצאבי שליט"א פוסק עדת תימן

שאסור לנגוע גם בצואת החוטם ובצואת האוזן כי אם עלידי מטפחת וכדומה, ולא נהגו כן, והמתמיר תע"ב.
ח) ראוי ליתן צדקה בויברך זוד, כשהוא אומר ואתה מושל בכל (ועיין לעיל סימן י"א סעיף ב'), ויתננה ליד הגבאי או לתוך קופה. אבל אין נכון לעשות זאת בחזרת התפילה, כי על ידי זה אין הציבור שומעים ברכות השליחיציבור לענות אמן כדון.

ה) משתחיל ברוך שאמר עד לאחר גמר תפילת שמונהעשרה, אסור להפסיק בדיבור אפילו תיבה אחת ואפילו בלשון הקודש (וכן בכל מקום שאסור להפסיק, אפילו בלשון הקודש אסור). אך לעניין הפסק לדבר מצוה, יש חילוק בין הזמירות לקרית שמע. כי בזמירות מותר לו לענות אמן אם שומע איזו ברכה, וכלשכן שמותר להפסיק ולענות עם הקהל קדיש וקדושה וברכו. ומכלמקום ישתדל לכוון שיפסיק לאלו במקום הפסק, כגון בין מזמור למזמור, או לכלהפחות בין פסוק לפסוק. וכן אם נצרך לנקביו, ילך בין מזמור למזמור, ויחזור ויטול ידיו ויברך אשר יצו. אך ברוך הוא וברוך שמו, אסור לומר תוך פסוקי דזמרה אפילו במקום הפסק, כיון שאינו מן הדין אלא מנהג (עיין לעיל סימן ו' סעיף ט"ז). ואם שומע אז שהקהל אומרים קריתשמע, לא יאמר עמהם אפילו פסוק שמע ישראל אלא יאמר את התיבות שהוא עסוק בהן בשעה שהם אומרים פסוק שמע ישראל וגו' בניגון הציבור, וכן יניח ידו על פניו, כדי שיהא נראה כאילו הוא קורא עמהם (דיני ההפסקות בקרית שמע, יתבארו בס"ד לקמן סימן י"ד).
ו) מן ברוך אתה ה' וכו' שבאמצע ברוך שאמר עד סוף הברכה, וכן מישתבח עד סוף הברכה, עונה לקדיש ולקדושה ולברכו. אבל אמן על ברכות, אסור לענות.
ז) אסור לנגוע בשעת אמירת פסוקי דזמרה, וכלשכן אחר כך עד גמר התפילה, במקומות המכוסים בגופו (אפילו כשהוא רואה ומרגיש שהמקום נקי ממלמולי זיעה, דלא פלוג רבנן), או בראשו במקום המכוסה. ואם נגע בידו, צריך לרחצה במים. ואם הוא עומד בתפילה, שאי אפשר לו לזוז ולבקש מים, די לו לחכך ידו בכותל או לנקותה במפה וכדומה. ויש אומרים

ט) אם אחר מלבא לבית הכנסת, עד לאחר שהתחילו הציבור להתפלל, ואם יתפלל כסדר לא יגיע להתפלל שמונהעשרה עמהם, והעיקר שיתפלל שמונהעשרה עם הציבור, על כן יכול לדלג כאשר יתבאר בסעיף שאחר זה. אך ברכת על-נטילת ידים וברכת אלהי הנשמה וברכות התורה, לעולם צריך לומר קודם התפילה (כדלעיל סימן ז' סעיף ז'). ועלכן אם לא אמר בביתו, צריך לאמרו בבית הכנסת, ואפילו אם על ידי זה יאחר מלהתפלל עם הציבור. וגם קריתשמע עם ברכותיה בשחרית (משא"כ בערבית כדלקמן סימן נ"א סעיף ד'), צריך לומר דוקא קודם שמונהעשרה, דהיינו שיתחיל ברכת יוצר אור, ויאמר כסדר עד אחר שמונהעשרה, בלי שום הפסק, כדי להסמיך גאולה לתפילה. דהיינו גאל ישראל, לשמונהעשרה. אבל שאר הברכות וכל הסדר יאמרם לאחר התפילה. וגם הזמירות אם הוצה יכול לאמרם אחר התפילה, אך בלא ברכות ברוך שאמר וישתבח.
תפילה בציבור (ועיין עוד לקמן סימן י"ח סעיף י"ב).

כניסת השבת: 17:21
יציאת שבת: 18:27

פעילויות העמותה

- כולל אברכים "פרי צדיק" בראשות הר"ה ג' משה רצאבי שליט"א
- הפעלת 2 בתי כנסת "עץ חיים" נוסח בלדי "שתילי זתים" נוסח שאמי
- שיעורי תורה דף היומי, הלכה ואגדה
- "פירות מתוקים" - לימוד אישי עם תלמידי חריש
- פעילויות והפעלות לילדים
- "אבות ובנים"
- "אמהות ובנות"
- עלוני "נחלת אבותינו"

מתנות לאביונים

חג הפורים הינו אחד מנקודות השיא במעגל השמחה של עמ"י, וזה נותן לנו תזכורת נוספת באשר לחובתנו לדאוג לאותם עניים. התרומות יחולקו ביום הפורים למשפחות מעוטי יכולת

"בראש חודש אדר משמייעין על השקלים"

מחצית השקל

בימי בית המקדש נהגו לגייס תרומות עבור תחזוקת המקדש ברוח מצוות מחצית השקל, שמופיע בהקשר בניית המשכן.

כעת, אנו עומדים בפני הקמת שני בתי כנסת - בית מקדש מעט (בלדי/שאמי). גם אתם יכולים להיות שותפים בבנייתם, ודבר זה יעמוד לכם בעולם הזה ובעולם הבא.

וכן בהחזקת הכולל הקיים "פרי צדיק" - מקום של תורה בתפארתה כמסורת אבותינו נע"ג. "העשיר ירבה והדל לא ימעט"

הליכות תימא

כששותים יין או שכר בתוך הסעודה

כל החכות שמורות למערכת "נחלת אבותינו" אין לשפלי ולצלם ללא רשות בכתב ממערכת העלון

העלון טעון גזירה | אין לעיין בשעת התפילה

לברור מקצת מהפסולת, מקצת מהאוכל
(ח) לברור מקצת מן הפסולת המעורב באוכל, או מקצת מן האוכל המעורב בפסולת, גם כן אסור.

להזיז פסולת לצד בתוך התערובת
(ט) פסולת המעורב באוכל אסור להזיז ולסלק את הפסולת [בידו או בכף] לצדדים, ואע"פ שאינו מוציאו לגמרי מחוץ לאוכל.

ולכן גרעיני לימון שנפלו לתוך הסלט וכדומה, לא יסלק הגרעינים לצדדים אף שהם עדיין בתוך הסלט, אלא אם כן יסלק עמהם מעט מן האוכל. וכן כיוצ"ב.

שני מינים זה בצד זה
(כ) שני מיני אוכלין, וכן אוכל ופסולת, שאינם מעורבים אלא הם עומדים זה בצד זה. כגון שמונחים בקערה אחת שני מינים, בחצי הקערה שבצד ימין מין אחד ובחצי שבצד שמאל מין אחר, אף אם שני המינים סמוכים ונוגעים זה בזה, כיון שכל מין מסודר בפני עצמו אין זה נקרא תערובת, ומותר ליטול מהם מה שירצה.

שני מינים זה על גבי זה
(כא) שני מינים שאינם מעורבים אלא אחד מונח על גבי חברו. כגון ענבים על גבי תאנים, בטנים על גבי צמוקים, וכן אוכל המונח על פסולת או בהיפך, יש חוששים לדונם כתערובת שלא ליטול מה שלמעלה כדי להניחו לאחר זמן. ואינם מתירים אלא אם הוא נוטלו כדי לאכלו מיד, או שהוא מסלק המין שלמעלה כדי שיוכל להגיע למין שלמטה ממנו לאכלו מיד.

אבל לדעת מהר"ץ ועוד הרבה פוסקים, כל דבר שהוא צף ועומד למעלה, כולו או מקצתו, כיון שאין צריך לתור ולפשפש אחריו אינו חשוב מעורב עם המין שלמטה ממנו, ואין בהוצאתו איסור משום בורר.

המחבץ, המוציא חמאה מחלב וכדומה
(ג) הלוקח חלב ונותן בו קיבה או שאר מיני חימוץ (כגון חומץ, לימון, קאלציום) כדי לחבצו, הרי זה חייב משום תולדת בורר, שהרי הפריש את הקום מן החלב. וכן אסור להעמיד חלב במקום חם כדי שיעשה גבינה משום בורר.

וכן המוציא חמאה מן החלב, או שקולט שומן ("שמנת") הצף על פני החלב, או שנותן את הקום בתוך סל או בגד וכדומה כדי שיהיו מי החלב נוטפים ויורדים והנשאר בסל נקפה ונעשה לפן או גבינה, הרי זה חייב משום בורר [והלוקח את הקום ועושה גבינה חייב משום בונה, וכדלהלן בדיני מלאכת בונה]. ואפילו אם הוא כדי לאכול לאלתר אסור, כיון שדרך ברירתו בכך.

לברור אגוזים שבדבש
(יד) שומשמיין ואגוזים וכיוצא בהם הנתונים בתוך דבש, לא יקבצם בידו כדי שהדבש יפרד מהם ויצא מחוץ לידו, משום איסור בורר. ואפילו אם דעתו לאכלם לאלתר אסור, כיון שדרך ברירתו בכך בלא כלי.

לקלוף פירות
(טו) לא יקלוף שומים ובצלים, אם הוא מקלפם על דעת לאכלם לאחר זמן משום איסור בורר. אבל על דעת לאכלם לאלתר מותר [פריטי דין זה יתבאר בעז"ה לקמן בפרק "ח"].

ברירה בכלים, בגדים וכיוצא בהם
(טז) כשם שאסור לברור שני מיני אוכלין שנתערבו, כך אסור לברור שאר דברים שאינם אוכלין. ומה שרוצה להשתמש בו עכשיו נחשב כמו אוכל, והשני נחשב כמו פסולת.

ויש אומרים שיש איסור ברירה גם בכלים, בגדים, ספרים וכיוצא בהם, אם הם מונחים בתערובת. ונהגו להקל. והמחמיר תבוא עליו ברכה [יתבאר בעז"ה לקמן בפרק כ'].
להוציא פסולת עם מעט אוכל

(יז) אוכל ופסולת מעורבים, מותר ליטול את הפסולת אם הוא מוציא עמו מעט מן האוכל. ונכון שיוציא שיעור ניכר מן האוכל.

מאת חגי קומימי הי"ו

איך עושים את זה הרב?!!

יהודי מואר: איך שומרים ומשמרים את כל האורות הנפלאים הללו מפורים? איך זוכים להמשיך שמחה שכזו, את ההתרגשות של החג, את הקדושה, את אור סיפור המגילה? אני רוצה ככה כל השנה!!
את תשובת הרב, אין לי...

אבל, אולי ננסה קצת להבין, מה קורה יום אחרי פורים. אז רובנו מבקשים ומיחלים להמשיך את כל האורות המיוחדים של החגים אל שגרת יומנו. אם זה פורים, פסח, סוכות וכו'. והנה שוב אנו מתוודעים למן ירידה... כבדות... כמו כיבוי אורות "מבעס"! אין המשכיות לכל השמחות בלוח השנה היהודי? רק בפסח נצא מצרים? רק בסוכות נשב בצל האמונה? ורק ביום פורים נזכה ל"כל הפושט יד ונתנים לו"? אז התשובה היא: כן!

זו בדיוק המציאות המדוייקת שה' יתברך מנהיג אותנו בה. החיים הם שגרתיים! הם חוזרים! הם די ברוכים: נולדים, מתבגרים, מתחתנים, מגדלים ילדים, ואז מחתנים אותם - וכן על זו הדרך... החגים הם זכות שמאפשרים לנו להיטען, ולהמשיך הלאה במסע.

בדיוק לקראת גמר "הבטרייה הנפשית" שלנו, היינו - הכיסופים שלנו לריבוננו של עולם ולאור העצום שלו, מגיעים אלינו החגים והימים הקדושים. הרצון שלנו להיות מוארים כל החיים הוא רצון לגיטימי, אך לא מציאותי. כשם שהאור בחדר נדלק, ככה בסוף היום הוא נכבה - וכך חוזר חלילה.

אז למעשה, בדיקת כשאנו קוראים את מה שנכתב לעיל, זו עת טובה לבקש מה' יתברך דעת טובה... דעת שאומרת שהחיים בנויים בצורה שה' יתברך מחליט מה יהיה. בין כשאני חווה ירידה, ובין כשאזכרה לעלייה - אני נמצא במסע הרוחני שלי, וממשיך הלאה - עובד אותו יתברך עם מה שיש בידו...
"יהיה איך שיהיה"...

שבת שלום ומנוחה! פסח קרב ובא..

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל עמו ישראל, ובפרט כל התורמים והמסייעים בהפצת מסורת אבותינו נע"ג עדת קדש תימן המעטירה ובכללם השמות המוזכרים כאן שיזכו לכל הברכות האמורות בתורת משה סייענתא דשמיא בבריאות איתנה ונהורא מעליא פרנסה בשפע אושר ועושר אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים א.כ.י.ר

לרפואת
שולה בת לולוה אברהם

לרפואת
איטליה ליבי בת רחל

להצלחת
לוריא ואוריה בני אליהו

להצלחת
דניאל בן יעל

לרפואת
מאיר בן יחיא מחפוד חגיבי

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהר"ץ בני ברק

מח"ס שלח ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהר"ץ ר"ח, שו"ת עולת יצחק ב"ח, ועוד

לק"י אלול ה'תשע"ו, ב'שכ"ז.

קריאת קודש ואזהרה

על מכשול ספרי תורה מגילות ומזוזות עם קווים צבעוניים

במקום שרטוט חריץ

בשבטי ישראל אודיע נאמנה את הנפקק להלכה ולמעשה בתלמוד ובכל הפוסקים, שחיוב השרטוט הוא הלכה למשה מסיני, וחסרונו מעכב אפילו בדיעבד. וכן הוא מנהג ישראל בכל תפוצותיהם, תימן ספרד ואשכנז, שמאז ומעולם כתבו ספרי תורה ומזוזות ומגילות בגוילים או בקלפים שיש בהם שרטוט דהיינו חריץ וגומא, ולא מצוי ספרי תורה ומזוזות ומגילות שנכתבו על קוי צבע בלבד במקום שרטוט חריץ:

ברם לאחזונה בעוה"ד נחדרנו לשמוע ולראות כי מופצים גוילים הנעשים ללא שום פיקוח, וללא שום שרטוט חריץ, רק עם קווים צבעוניים המנחים את הכתיבה. כי השרטוט חריץ שעשו בתחילה, נעלם על-ידי ההחלקה שנעשית במכבש לחץ, ונתחלף לקוי צבעוני ללא רושם חריץ כלל. גוילים הללו נמכרים לסופרי סת"ם, והסופרים מוכרים לציבור הרחב, וכולם אינם נותנים לב לדבר, אדרבה חושבים שהם מהודרים ונאים ביותר, וכבר קוראים בהם בכמה מקומות בעיבוד, הן בארץ והן בחוצה לארץ:

על כן, באתי בזה להודיע דברים פשוטים, אשר לצערנו צריכים פרסום, שחלילה לשנות ולהקל ראש בדבר הנוגע להלכה למשה מסיני, ואין בקווים צבעוניים אלו משום תחליף לשרטוט המעכב שצריך להיות בדוקא חריץ וגומא, כנזכר בפוסקים, וכנהוג בכל הדורות בכל תפוצות ישראל. ואותם ספרי תורה ומזוזות ומגילות שנכתבו כבר בלא היכר שרטוט חריץ, צריכים הכחנת חכם הבקי בהלכה ובמלאכה כדי לקבוע אם כשרים הם על-כל-פנים בדיעבד:

והסופרים יזהרו לכתוב אך ורק על גביל או קלף שנעשה תחת השגחה ופיקוח מוכר ומוסמך, הן העיבוד והן שאר דברים המכשירים אותו לכתיבת סת"ם. כמרכן יזהר בכך כל מי שמומין ספר תורה מזוזה ומגילה, והוא הדין לחונים והממונים בבתי כנסיות, שידעו את אשר לפניהם, ויתעוררו לבדוק את הדבר בעינא פקחא:

וכבר ישבתי בסיד על מרובה זו ובודדתי בארוכה שצריך לגדור בהקדם את הפרצה הזאת של שרטוט שאין חריץ ניכר וכבר ולפרסם העניין לרבים, בשיעורי מוצאי שבתות קודש בחקתי ובהעלתך שנה זו. ובתשובה כתיי הרחבתי בסיד בכל המסתעף, בראיות מהש"ס והפוסקים ובשקלא וטריא [נדפסת בקובץ דברי חפץ ז', תשרי ה'תשע"ו בי"שכ"ח מרף ס"ט]:

ולשומעים ינעם, ועליהם תבוא ברכת טוב. ולמזהיר ולנוהר, שלומים תן כמו נהר:

ובאתי על החתום למען הסרת מכשול מישראל

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

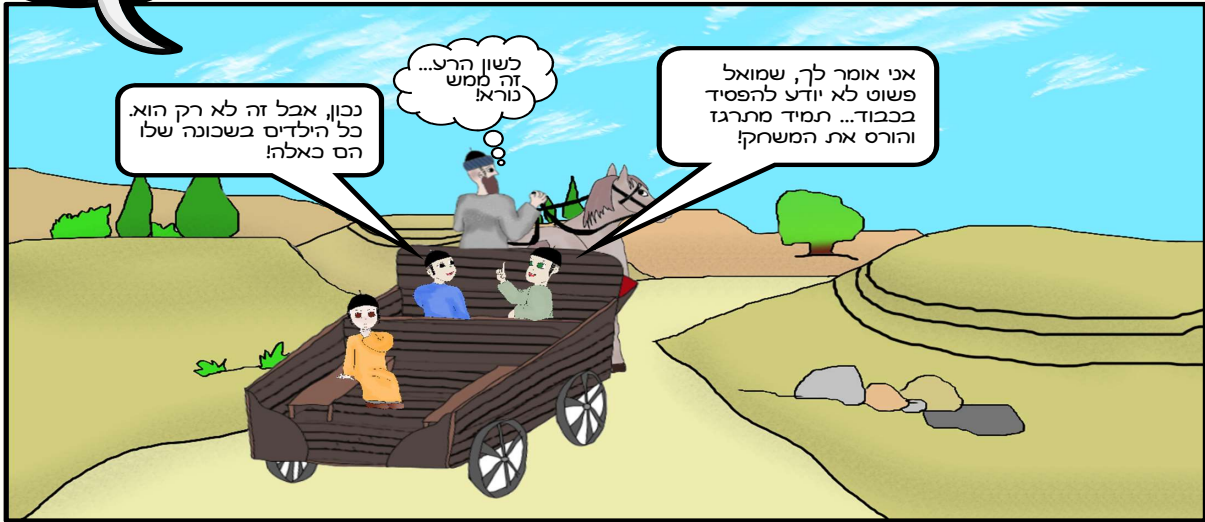

נ"ב, לק"י אדר השני
התשפ"ב בשל"ג

להיות שנודע לי בעת
שמופצות שוב מגילות
חדשות על גויל שאין
החריץ ניכר כלל, צריך
להתרעע שוב על מכשול
זה, שלא יהיה הדבר
בבחינת בכיה לחזות
ח"ו.

רח' בירנבוים 13 בני ברק 51647, טלפון 03-6741445, 13 BIRNBAUM ST. BNEI BRAK 51647 TEL. קבלת קהל ושאלות בטלפון בין השעות 2:00-2:30 בצהריים (כולל יום ששי) ו-10:00-10:30 בערב - בל"ג

הלכות שמירת הלשון

חידודן השבת:

(מתוך "בחוקותיך אשתעשע")
מאיזה עצמות אפשר להוציא אש?
רמז: מובא בספ"ק שיש לו 7 שמות.

שאלת השבת:

בשבת קודש, אהרן לקח את קרם הללוטה ומרח על עורו הסדוק והפצוץ.
יאיר הסתכל עליו בפליאה, בחושבו - "שיהיה בריא, מה הוא עושה?"
עם מי הצדק?
א. אסור משום רפואה.
ב. מותר אם הוא מורח בשינוי.
ג. אם הוא משתמש ביום חול מותר.
ד. מותר בכל מצב.

מאת הרב לוריא צנחני שליט"א

חידת השבת:

מתוך "בחוקותיך אשתעשע"
אלו שני דברים כל אחד בפנ"ע אסור לעשותו, וביחד מותרים?
?

להצלת
איתמר ביטון בן רפאל

לרפואת
שרה (זהרה) מנצורה
בת נעמי

להצלת
רוני בן חנייה אושרי

לעילוי נשמת
יואל בן שלום שרפי

להצלת
יאיר בן רחמים שרפי

לעילוי נשמת
מזל נגר ז"ל
בת רבי שלמה בשארי ז"ל

פניו. הוא פנה לעברי וביך אותי 'שבת שלום, יאנג בוי (בחור צעיר)' זו היתה הפעם הראשונה ששמעתי את הביטוי 'שבת שלום' ידעתי שאני יהודי, אבל לא ידעתי מה זה. 'אתה מוזמן לסעודה שלישית תטעם משהו ואחר כך תמשיך לדרכך' אמר לי הרב ג'ייקוב, לא היה נעים לסרב לבקשתו הוא היה אדם מאוד נחמד. נכנסתי לצריף קטן ששימש גם כבית הכנסת ישבו שם יהודים מבוגרים ואכלו דג מלוח, ישבתי ואכלתי איתם.. זה היה טעים מאוד.

אחר כך הרב ג'ייקוב אמר דברי תורה. אני לא הבנתי כלום, וסימנתי לו שאני יוצא. הוא נתן לי חיבוק ולאחר מכן הלכתי. כך הייתי עושה כל שבת במשך חמש שנים. לא בשביל השבת, לא בשביל התורה - בשביל הדג מלוח שהיה טעים כל כך עד שממש התגעגעתי לטעם שלו.

כך כל שבת הייתי בא לעשרים דקות, שומע קצת דברי תורה, אוכל דג מלוח ומשם ממשיך לשחק כדורסל.

אחרי חמש שנים ממש לפני שהתחלתי לילמוד באוניברסיטה דרש הרב ג'ייקוב ואמר 'ליהודי אסור להיות עיוור, יש בורא לעולם, יש תורה שהוא נתן. אסור ליהודי להיות עצלן הוא חייב לעשות את מה שהקב"ה מצווה, והיה אם לא - הוא יתן דין וחשבון על כל מעשה שהוא עשה! תתעוררו יהודים! כל זמן שהנר דולק, אפשר עוד לתקן.'

אינני יודע למה אבל זה נכנס בי חזק בתוך הלב ונתן לי להרגיש שאני האדם הכי רדום בעולם, מיד ניגשתי לרב ג'ייקוב ואמרתי לו "כבוד הרב אני רוצה ללמוד תורה מה עושים?" מכאן הדרך לישיבתו של הגאון הגדול רבי משה פיינשטיין היתה קצרה... וזהו ידידי המכובד, כמעט כל הסיפור שלי.

עכשיו אתה מבין ויקטור, את כל הקשר שלי לתורה וליהדות אני חייב לדג מלוח שהטעם שלו גרם ללכת לשיעורי תורה ולהציל אותי מחיי התהום של אמריקה."

"קִדְּשׁ קִדְּשִׁים הוּא פְּחֻטָּא וְכֹאֲשֵׁם" (ו, י)

מסביר ה"כלי יקר" קרבן החטאת והאשם באים ככפרה על החטא והם נקראים "קודש קודשים". והוא הדין לאדם שחטא ועשה תשובה - הוא נקרא "קודש קודשים". כמו רבי אלחנן שברגע אחד של תשובה זכה להיות "קודש קודשים" - לשבת וללמוד תורה ולהקים בית יהודי.

מכאן נלמד אנו מהי ערכה וגדולה של התשובה שברגע אחד אפשר להעפיל ולהיות "קודש קודשים".

מאת הרב נתן פיילר שליט"א
אברך בכולל "פרי צדיק"

"וַיַּעַשׂ אֶהָרֶן וּבְנָיו, אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' בְּיַד מֹשֶׁה" (ה, לו)

תסתכל בפנים, ועל פי זה תעבוד אותו. ביאר הרב: שיכול להיות שאנחנו עוסקים בתורה ובמצוות, וכמו כן גם פותחים ספרים - אבל עם כל זה, לא הולכים בדרך שה' רוצה! ועל זה ביקש דוד המלך עליו השלום: 'הוֹרְגֵנִי ה' דְּרָקְךָ' - את הדרך שאתה רוצה שאלך בה - את הדרך האמיתית! ובשביל זה צריך הרבה תפילות..

ובמחשבה כזאת צריך כל יהודי לפעול: "איך יכול אני לעשות רצונו יתברך בכל פרט ופרט?". ויש דברים שמפורשים לנו מהו רצונו - וכן כתוב בספר דברים (כח מז): "תַּחַת אֲשֶׁר לֹא עֲבַדְתָּ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב" וביאר בספר (אהבת ישראל): "והיינו שה' מביא עונשים גדולים רחמנא ליצלן למי שלא עובד אותו בשמחה, כי חוסר שמחה מוכיח על חוסר הערכה והתלהבות במצוות ה' יתברך - וזה נגד רצונו יתברך. ולכן יהודי צריך לשמוח בקיום המצוות, ובפרט בימים אלו - ימי הפורים הבאים עלינו לטובה!

ואח"כ בחג הפסח - לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב ולעשות את רצונו כרצונו.

שבת שלום

שנזכה תמיד לכוון לאמת, אכ"ר

הגבאי המסור ויקטור לוי כמעט בלע את לשונו. הישיש הדור הפנים שישב מולו צמוד לסטנדר וגמרא מסכת יבמות בידיו, הדהים אותו כפי שלא הדהים אותו אף מתפלל צעיר זקן, מזה ארבעים שנה. וזאת למודעי שמר לוי הוא הגבאי המיתולוגי של בית הכנסת של קהילת "נתיבי ישורון" שהלכה וצמחה לה, כך שמדי יום התקיימו שם מספר שיעורי תורה מגוונים לכלל חברי הקהילה.

את כל השיעורים העביר בכשרון גדול הרב של הקהילה - הרב מרדכי פרץ. בכל שנה היו לפחות שלוש ארבע פעמים בשנה היתה הקהילה חוגגת סיומי מסכתות של קבוצות הלימוד השונות, והחגיגה היתה חגיגה - השולחן שהיה פותח ויקטור לוי היה מעורר תאבון אפילו לאדם שבע.

זה התחיל עם שלושה סוגי מנות ראשונות ועבר למנות השניות ומשם ישר לקינוחים, והכל בטעם ובריח שלא מבייש את השף המדופלם ביותר. מולו ישב הקשיש הדור הפנים 'רבי אלחנן צבי הרשקוביץ' איש צדיק כבן שמונים "אתה מוזמן לסיום מסכת מנחות מחר בערב.. תהיה פה סעודה עשירה, אשמח אם תגיע" ביקש ממנו הגבאי בנימוס, "אשמח להגיע, זו מצווה גדולה! אבל בתנאי שיהיה שם דג הערינג' ענה רבי אלחנן.

ידידנו ויקטור הגבאי הביט בו בתמיהה - הסעודות שהוא מארגן ידועות כעשירות ביותר, והוא מבקש ממנו חתיכת דג מלוח? טוב, אבל אם הוא מבקש הוא יקבל. הגיע יום הסעודה, כל ציבור הלומדים ישב סביב שולחנות עמוסים בכל-טוב ואילו בצלחתו של רבי אלחנן היה דג מלוח עם קרקרים..

לאחר סיום המסכת והדרשה של רב הקהילה בירכו כולם ברכת המזון.

ידידנו הגבאי שהיה מלא סקרנות ניגש אל רבי אלחנן ושאל אותו מדוע הוא התנה את השתתפותו בסעודה 'רק אם יהיה דג מלוח'? רבי אלחנן עצם את עיניו ונשען על הסטנדר "זה סיפור ארוך ידידי ויקטור אבל אנסה לקצר" ענה לו ומיד המשיך "נולדתי לפני 82 שנה בארצות הברית בעיירה נידחת באוהיו. לצערי, הוריי היו אנשים חופשים שהתנכרו לעברם, ומהר מאוד נשאבתי לתרבות האמריקאית - שזה אומר שאחרי התיכון ללכת לקולג', ואחר כך להמשיך באוניברסיטה ללמוד עריכת דין, לפתוח משרד בניו יורק ולרדוף אחרי הכסף עד שאני אלך מן העולם.

יום שבת אחד בעודי צועד לעבר מגרש הספורט, עבר מולי הרב ג'ייקוב רובינסון יהודי מבוגר כבן שישים עם חיוך תמידי על

כתוב ברש"י שפסוק זה בא להגיד שבחם של

אהרון ובניו שלא הטו ימין ושמאל ממה שציוה אותם ה'.
בספר דרשה לישראל (להרה"ג ר' אברהם ישראל) ביאר: לפעמים יש לאדם את כל התירוצים והסיבות לנטות מדרך ה' ח"ו, והכל במטרה טובה ולתועלת מרובה. אבל האמת שכמה שהמטרה תהיה טובה - השבח הגדול של האדם שלא עושה חכמות, אלא עושה רצון ה' יתברך באמונה מבלי לנטות ימין ושמאל מדרך ה' ע"כ.

וצריך לדעת שתכלית הבריאה של האדם בעולם הזה, הינה לעשות את רצונו ה'!

וכן נאמר בתהילים (מ, ט), דוד המלך אמר לקדוש ברוך הוא **לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ אֱלֹהֵי חַפְצֵיךָ וְתוֹרַתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲי.**

ולצערנו, הרבה פעמים אנחנו לא יודעים מהו רצונו (עולם מלשון 'העלם' - הסתרה), לכן צריך להתפלל על זה חזק מקירות ליבנו - שלא נטעה בדרך.

וכן ראיתי בשם הראשון צ' הרב שלמה עמאר שליט"א, שביאר כך: דוד המלך כתב בתהילים "הוֹרְגֵנִי ה' דְּרָקְךָ" ולכאורה נשאלת השאלה אם אתה רוצה לדעת את דרך ה' תפתח ספרים; גמרא, שולחן ערוך וכו'.. מדוע אתה מבקש שיורה לך את הדרך?

נפש שמחה בדם שמח

התורה מבארת לנו "כי הָדָם הוּא הַנֶּפֶשׁ" (דברים יב, כג), כלומר הנפש מתלבשת בדם ומפיתה בו חיים מתחילת דרכם המשותפת ועד פרידתם והדם מאפשר לה את היאחזותה בגוף.

מהו אותו נוזל הקרוי דם?

דם מורכב מ: **כדוריות דם אדומות**, המכילות ברזל והמוגלובין ונושאות את החמצן אל כל רקמות הגוף. **טסיות דם**, שעיקר תפקידן לגרום לקרישת הדם על מנת לעצור דימום בעת פציעה. **כדוריות לבנות** (תאי חיסון) המגונות על הגוף מפני מיני מזיקים ומזמהים. **פלזמה** (נוזל הדם). **רכיבים חיוניים** הנספגים אל הדם באמצעות מערכת העיכול. למעשה, מהמזון שאנו אוכלים ומהאוויר שאנו נושמים הגוף מפיק את הדם שלנו. הרכב הדם יקבע את הבסיס לביטוי הנפשי, להבעה הרגשית ולתפקוד הגופני שלנו. מזון עשיר, טרי ומגוון ונשימות מלאות וטובות של אוויר נקי יובילו להרכב דם טוב ועל כן לשמחה ויציבות נפשית וגופנית. ואילו מזון לוקה בחסר, אם מבחינת הכמות ואם מבחינת האיכות, כגון מזון משומר ומתועש, ונשימות שטחיות או נשימות של אוויר שאינו נקי, למשל מזיהום אוויר, עישון וכד', יובילו לחוסר דם ועל כן לדיכאון ולחוסר יציבות נפשית וגופנית.

דם קנית מה חסרת?!

וכך כתבו המרפאים הסינים: **"אם הדם חסר, הנפש תסבול מדיכאון וחרדה"**. וכן מנהג העם לומר- "אתה, זה מה שאתה אוכל", ולמה? כי יש, כאמור, יחסי גומלין מאד קרובים בין הנפש לדם. הנפש נותנת חום וחיות בדם ואילו הדם נותן לנפש "עוגן" להיאחז בו. בזכות הרכב טוב של הדם, הנפש ערנית וצלולה, ומצליחה לבטא את עצמה ולתקשר טוב עם הסביבה.

יום כפורים- כ'פורים'

כתוב בתיקוני זוהר הקדוש (תי' כא), יום כפורים- כ'פורים! מבאר הצדיק רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, כי ההבדל ביניהם, שבפורים מתענים ביום שלפניו ולמחרת אוכלים ושותים "עד דלא ידע". ואילו ביום הכיפורים הוא להיפך, ביום שלפניו מצוה להרבות באכילה ושתייה ולאחריו מתענים.

וזה מה שאנו מבקשים בתפילת ערבית "והסר השטן מלפנינו ומאחרינו", כי השטן מקטרג בשני הימים הללו, שאנו עוסקים באכילה ושתייה לרוב. בפורים השטן מקטרג שהיהודי אוכל ושותה ומשתכר עד דלא ידע, מראים לו להסתכל על היום שלפניו- 'תענית אסתר' בו מתפללים ומרבים בסליחות. כן בערב יום הכפורים בא

השטן לקטרג על מה שמרבים באכילה ושתייה, מראה לו הסנגור את היום שלאחריו, יום צום הכפורים בו אנו מענים את נפשותינו מערב עד ערב, וכך מבטלים את קטרוג השטן ע"י "מלפנינו ומאחרינו".

האדמו"ר הקדוש רבי קלונימוס קלימיש מפיסאצנה הי"ד ישב בגטו וארשה והגיע חג הפורים. המון יהודים רצוצים ומדוכאים מקיפים אותו ואיש לא היה מסוגל לשמוח. פתח ואמר: בזוהר הקדוש נאמר "יום כפורים כ'פורים", כשם שביום הכפורים חייבים להתענות, בין אם רוצים ובין כשאינם רוצים, כן בפורים חייבים לשמוח בכל מצב, ואף ששקועים אנו בעמקי הצרות עלינו לשמוח, עכ"ל. לא יאמן, פשוט בלתי נתפס, גדלות ועצמות הנפש שאין כדוגמתה בכל העולם, מעל הטבע- לאורם נלך ומהם נלמד כי הם, חכמינו ז"ל, עבורנו דוגמא של מהו יהודי.

ונסיים במילתא דבדיחותא. אומרים שהרבי רבי בונם מפרשיסחא זצ"ל אמר בדרך צחות, בפורים היהודי משתכר "עד דלא ידע" כמנהג הגוי. ואילו ביום הכפורים הגוי מתחפש ליהודי, שאף מי שבמשך כל השנה מתנהג כמו גוי, ביום הכפורים מתעטף בטלית ועושה עצמו כיהודי.

בע"ה נמשיך להשכיל ללמוד וליישם את חוקי הבריאות, ננשום לרווחה ונאכל ונשתה כהלכה. נשמור על הרכב מאוזן של דמנו, נברח וניפטר מן המותרות המזיקות לנו, כי "בְּכֹל עֲצָב יִהְיֶה - מוֹתֵר"... (משלי יד, כג) ונכניס במידה את הרכיבים החיוניים הנחוצים לנו, ואז יתנגן השיר בליבנו "שמח בני בחלקך.. השמחה תחייך, העולם לפניך..". ונזכור תמיד "מי נתן כל אלה אליך.. אם תודה רק לבוראך, כן תמיד יהיה לך".

חזקים ובריאים תהיו,

יוסף טל הררי, מרפאת רפאנא 052-2220918

המאמר לעילוי נשמת מורי אבי שלמה בן אסתר ע"ה יחד עם כל בני ישראל השוכבים עימו ולהבדיל בין המתים לחיים לרפואת כל המטופלים הנשלחים אלי בכלל חולי עמו ישראל אכ"ר.

הבן יקיר לי

החסלול לביטוי ולפיתוח אהבת הורים לילדים

מתוך ספרו של הרב אברהם אוחיון שליט"א

עידוד

גם הביקורת שתהא בונה

אין להתעלם מן העובדה, שפעמים צריך להביע ביקורת או להעיר לילד. קורה, שההורה המודע לחשיבות הביטחון העצמי וליכולתה של הביקורת להרוס, חושש להעיר ואינו יודע כיצד נכון לנהוג.

אחת הדרכים להעביר ביקורת בדרך חיובית היא לטמון את המסר בתוך סיפור שמספרים לילד, ואף לכל ילדי המשפחה. בחירה באפשרות השנייה מטשטשת עוד יותר את הכוונה להעיר לילד, שהרי הוא שומע עם כולם ואינו חש שהדברים מופנים במיוחד אליו.

דרך נוספת היא לומר את הביקורת על בסיס של מחמאה ועידוד – לפתוח במילים טובות וכנות, ולהמשיך בתקווה שגם בתחום שהילד צריך להשתפר הוא יפעל בעזרת כוחותיו הרבים: 'מרים, הרי את כל כך מסודרת ונקייה, מדוע חדרך נראה כך בימים האחרונים?!

אם הביקורת מתמקדת בבסיס החיובי של הילד ואינה מורידה מערכו ופוגעת בכל אישיותו, אזי רבים הסיכויים שהילד יקבל את הדברים כראוי ואין לחשוש שהיא תפגע בדימויו העצמי.

כל הערה יכולה להיאמר בכמה דרכים. יש מהן הורסות ויש מהן בונות: 'שימי, פונה האב לבנו, 'התנהגותך אתמול הייתה מזעזעת! הייתי בטוח שגדלת והפסקת עם השטיות שלך, והנה – באה האמת וטפחה על פניי!' אין ספק שמשפטים אלו פוגעים בילד, והסיכוי שהם יועילו – אפס.

לעומת זאת, אפשר לומר את אותם הדברים במילים ובטון שונים לחלוטין: 'שימי, אתמול התאכזבתי כשראיתי שנהגת שלא כהרגלך. הרי על כך בגרת בתקופה האחרונה! אני רואה ומבחין עד כמה אתה עובד על עצמך! שים לב שלא להיגרר שוב למעשים שכבר ברוך ה' אינם מתאימים

לך'. באופן זה קיבל הילד את המסר שהוא טוב וחיובי ושאינו מבחין במאמציו להשתפר. ביקורת זו מדרבנת אותו להמשיך להיות ילד טוב, והוא מתמלא ברצון טוב ובמבט חיובי על עצמו.

לסיכום,

ילד שקיבל בעקביות את "המזון" הדרוש לנפשו – עידוד, מלים טובות ומחזקות, חום ואהבה ותמיכה רגשית נכונה, ועם אלו ספג וקיבל מבט נכון ובריא על החברה ועל חסרונותיה, יהיה חזק, יציב ובעל ביטחון עצמי בריא, והוא יוכל למצות את יכולותיו ולהתמודד בכוחותיו שלו, גם בעת קושי או בעת שיעמום מכשול בדרכו.

מוישי הקטן חזר מהחיידר בפנים "מעוננות".

"מה קרה?" שאלה אמו, "מדוע אתה עצוב?"

"שום דבר לא מצליח לי. היום ניסיתי לצבוע את האות אל"ף, וכל הזמן יצאתי מהקווים", התבכיין מוישי.

"בוא נצבע ביחד", הציעה אמו.

היא שלפה מהמגירה דף חלק, שרטטה עליו בלורד שחור את האות אל"ף, בקווים מודגשים ומעובבים, כך שכדי שלא להצליח לצבוע את האות כראוי, יהיה צורך להתאמץ במיוחד.

"עכשיו ננסה לצויר מסגרת צבעונית ליד הקווים השחורים, ואחר כך לצבוע", אמרה האם, ופתאום גילה מוישי שהוא יכול.

לק"י

ר' יחיאל נגר וקהילת "אחוות אחים"
מזמינים את הציבור להשתתף

בהכנסת ספר תורה

לקהילת התימנים בעיר חריש
לבית הכנסת "שתילי זיתים"

(בית הספר "מעייין האמונה" רחוב אלון 6)

שתתקיים ביום חמישי | כ"ח אדר ב' | 22-3-2022 למניינם

בהשתתפות נשיא הקהילה מרן פוסק עדת תימן

הגאון רבי **יצחק רצאבי** שליט"א

ובהשתתפות ראש כולל "פרי צדיק" הגאון רבי **משה רצאבי** שליט"א

מייסדי עמותת "אחוות אחים" ומנהלי כולל "פרי צדיק"
הרב **יאיר שרפי** הי"ו ור' **איתמר עובד** הי"ו

הרה"ג **אשר זיגדון** שליט"א

מקים עולה של תורה בעיר חריש רב קהילת "לעבדך באמת"

רבני קהילות נוספות בחריש ואנשי ציבור

הרב **ליאור ידעי** רב קהילת "שיר חדש"

הרב **אריאל אליהו** רב קהילת "לב חריש"

הרב **דוד פרטוש** שליט"א מנהל ת"ת "חזון שמעון"

הרב **אריה בושרי** ראש הכולל (ראש העין)

ובהשתתפות של ידידנו ראש העיר

מר **יצחק קשת** הי"ו ראש עיריית חריש

רבי **רמזי יצחק** ראש אגף דת

רבי **שלמה פראץ** הי"ו נציג סיעת ש"ס

טבוב קא
מאקום

17:30 - התכנסות ברחבת החניה ברח' גפן 17
(בית הכנסת "עץ חיים")

18:00 - תפילת מנחה וכתובת אותיות

19:00 - תחילת תהלוכה לבית הכנסת "שתילי זיתים"

ברחוב אלון 6 (כיה"ס "מעייין האמונה")

20:00 - סעודת מצווה ודבר תורה מפי הרבנים שליט"א

מזמרים ארומבם! משפחת נגר וקהילת "אחוות אחים"

לקראת חג הפסח

בס"ד

חפץ
בחינוך!

נפתח סניף למכירת מיני תבלינים, פיצוחים ומצות עבודת יז

בהשגחה המהודרת והמחמירה של בד"ץ פעולת צדיק

בראשות מרן הגאון יצחק רצאבי שליט"א

לברורים והזמנות | 052-7151404

ניתן להזמין אכ"ו אצרי א' (27.2.22)

א"כ' אצרי ב' (23.3.22)

